



ALGUNES DIVERGÈNCIES BÀSIQUES ENTRE CRISTIANISME I ISLAM

Tant per als musulmans com per als cristians, l'ésser humà ha estat creat per Déu i ambdues religions són estrictament monoteistes. Déu és estrictament un, no hi ha per tant molts déus.

Però hi ha tota una sèrie de diferències importants que cal remarcar:

El monoteisme: tot i que per a l'Íslam Jesús és un profeta, no és, però, cap encarnació de Déu, que per la seva mateixa naturalesa està més enllà dels humans. Déu és Un i, en conseqüència en la religió musulmana no s'accepta (sinó que es considera idolatria), tota forma de Trinitat, que és, en canvi, un dogma bàsic del cristianisme.

La innocència: per al cristianisme Déu ens allibera del 'pecat original', en canvi per a l'Íslam no hi ha cap culpa originària, naixem purs, innocents i en tot cas el mal és responsabilitat humana.

L'autonomia individual: per a la cultura cristiana moderna, que accepta l'herència de les Llums, l'individu es dona la seva pròpia llei. La llei de Déu té per objecte modelar el cor humà, però el que vol és humanitzar la vida concreta. Per a l'Íslam, però, l'individu aïllat té poc valor. Les lleis morals troben el seu sentit no en l'individu sinó en la comunitat de creients (*umma*).

La diferència entre sagrat i profà: per la cultura cristiana moderna hi ha dos àmbits diferents, el de la llei humana i el de la llei divina. El sagrat és determinat per sagraments i no per lleis civils; en canvi al món musulmà, l'Alcorà no separa aquests dos àmbits. La responsabilitat davant Déu i davant la consciència és única, no pot escindir-se. D'aquí la frase de Hassan al-Banna: *l'Íslam és la nostra constitució*.

El paper de la dona: Al món musulmà una dona no pot casar-se amb un no-musulmà, però fora d'això poden exercir totes les professions (excepte cameller), tot i que algunes legislacions concretes de diversos països els restringeixin drets.

El sentit de la mort: per als musulmans no hi ha res de sagrat en la mort, ni és quelcom que es pugui separar de la vida. En paraules de Tariq Ramadan: 'viure tan sols és passar'. (*Els rostres de l'islam*. Lleida: Pagès, 2002).